

به نام خدا

1393/4/23

پیوست دارد

جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

موضوع: امید عمومی

با سلام و نهایت احترام؛

در این نامه مطالبی مطرح شده که اصولاً باید از طریق مجامع علمی و پژوهشی پیگیری شود. اما چون تجربه شخصی من نشان داده که معاونت محترم پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ناظر بی طرف نیست و انجمن محترم فیزیک ایران نیز داور بی غرض نیست، بنابراین این نامه را به حضرتعالی تقدیم می کنم و رونوشت آن را نیز برای مسئولان مربوطه ارسال می کنم. از طرف دیگر چون احتمال می رود که این نامه در پیچ و خم تنگ نظری ها و بی مسئولیتی ها محو شود، لذا پس از تحویل دادن به اداره ی پست، در اینترنت نیز منتشر می کنم.

جناب عالی دولت خود را دولت تدبیر و امید نامیده اید، قطعاً حضرتعالی بهتر از من معنی این عنوان را می دانید. امیدوارم عملکرد دولت جناب عالی بگونه ای باشد که خرد جمعی را وادار کند که دولت شما را محق چنین عنوانی بداند. اجازه دهید با اشاره کوتاهی به مفهوم امید عمومی در کشوری چون ایران این نوشته را ادامه دهم. ایران تنها یک کشور نیست، بلکه نام ایران با تمدنی سرفراز سرشته شده است و امید همگانی در این سرزمین، مفهومی ویژه و متناسب با تمدن دیرینه ی آن دارد. امید همگانی بین ایرانیان، یعنی باور داشتن به اینکه در آینده ای نزدیک افزون بر بهروزی در زمینه های مادی و معنوی در داخل کشور، دست یافتن ایران در تمام زمینه های علمی، فناوری، فرهنگی، هنری، ورزشی و... در سطح جهان است بگونه ای که شایسته این تمدن چند هزار ساله باشد. این مهم در صورتی امکان پذیر است که رقابت سالم و شایسته سالاری در جامعه نهادینه شود. وظیفه ایجاد فضای سالم رقابتی بر عهده دولت است و هرگونه نارسایی یا وجود فضای ناسالم رقابتی تا جایی که به دولت مربوط می شود، در افکار عمومی به نام شما ثبت خواهد شد.

در اهمیت توجه به علم و نوآوری های علمی، جناب عالی و همکاران محترمتان بهتر از من می دانید و در این زمینه بسیار رساتر از من توان بیان دارید. پس تنها به این نکته اشاره می کنم که مبانی پیدایش نظریه های مهم و تأثیر گذار علمی، معمولاً با یک رویداد علمی غیر منتظره یا مطرح شدن سؤالی دور از انتظار مجامع علمی شکل می گیرد. اما مراحل مختلف شکل گیری یک سؤال علمی و تلاش برای یافتن پاسخ آن روندی قابل توجه دارد. بعنوان مثال این که چرا سیب بعد از جدا شدن از شاخه درخت به سمت زمین سقوط می کند و به طرف آسمان نمی رود، با نیوتن مطرح نشد، بلکه احتمالاً حتی قبل از ظهور تمدن های نخستین برای انسان های اولیه نیز مورد سؤال بوده است. اما پاسخ دادن به این سؤال، روندی زمان بر داشت که نخست می بایست زیر

ساخت‌های علمی آن فراهم می‌شد. تا جایی که تاریخ مکتوب نشان می‌دهد، تلاش‌های علمی بسیاری به ترتیب زمانی در یونان باستان، کشورهای اسلامی بویژه ایران زمین، اروپای قرون وسطی، اروپا در زمان رنسانس انجام شد و نیوتن با استفاده از این زیر ساخت‌ها سؤال را به این گونه مطرح کرد که "چه رابطه‌ای بین سقوط سیب به طرف زمین و گردش ماه به دور زمین وجود دارد؟" پاسخ این سؤال، کشف و فرمول‌بندی قانون جهانی گرانش توسط نیوتن بود (1687).

قوانین نیوتن، مسیر علم و فلسفه و درک انسان از طبیعت را تغییر داد. اما از زمان نیوتن سؤالات بی‌پاسخی از جمله این که چرا بر اثر قانون جاذبه عمومی، جهان در هم فرو نمی‌ریزد؟ مطرح بود. به مرور زمان و پیشرفت وسائل آزمایشگاهی مشخص شد که قانون دوم نیوتن و قانون جهانی گرانش نیاز به بازنگری دارد. این بازنگری‌ها توسط اینشتین تکمیل و در نظریه‌های نسبیت خاص (1905) و عام (1915) ارائه گردید. اینشتین در سال 1917 معادله کیهان شناختی خود را منتشر کرد. این معادله در سال 1922 توسط فریدمان ریاضیدان روسی بازنگری شد. هرچند اینشتین نخست به این بازنگری اعتراض داشت، اما سرانجام معادله فریدمان را پذیرفت و معادله کیهان شناختی اینشتین بعنوان حالت خاصی از معادله فریدمان در آمد. معادله فریدمان زیربنای کیهان شناختی مدرن را تشکیل می‌دهد و انفجار بزرگ (بیگ بنگ) با آن قابل توضیح است. اما در نظریه انفجار بزرگ هیچ توضیحی برای علت بیگ بنگ و قبل از آن وجود ندارد.

این موارد نشان می‌دهد که علم حاصل تلاش مستمر در همکاری آشکار و پنهان اندیشمندان و پژوهشگران جهان در طول تاریخ است. بخشی از آنچه که در یونان باستان کشف و بسط داده شد، در ایران زمین حفظ و توسعه یافت و در اواخر قرون وسطی دوباره در اروپا رونق گرفت. در قرن اخیر دانش جدید به ایران راه یافت و با استقبال ایرانیان مواجه شد و مورد نقد قرار گرفت. من هم یکی از کسانی بودم که که از آغاز کودکی با کنجکاوی و نگرشی نقادانه با دانش فیزیک آشنا شدم. در سال 1341 در هنرستان صنعتی با قوانین نیوتن آشنا شدم و این سؤال برایم پیش آمد که آیا قانون دوم نیوتن و قانون جهانی گرانش در تقابل با یکدیگر قرار می‌گیرند؟ قبل از من کسی این سؤال را مطرح نکرده است. به مرور زمان با سؤالات دیگری مواجه شدم. مدت ده سال طول کشید تا سؤالات خود را جمع‌بندی کرده و روی یک سؤال اساسی تمرکز کردم: "آیا می‌توان با استفاده از قوانین مکانیک کوانتوم و نسبیت، سرعت حد امواج الکترومغناطیسی را از انرژی به ماده تعمیم داد؟"

از آن زمان برای یافتن پاسخ آن تلاش کردم و بالاخره در سال 1366 فضاهای کوانتومی را کنار گذاشتم و با تعریف ساختمان فوتون (ذرات حامل انرژی الکترومغناطیسی) وارد فضاهای زیر کوانتومی شدم. چنین نگرشی نتایج درخشانی در بر داشت که در ادامه به آنها اشاره خواهم کرد. این تلاش‌ها شامل دو مرحله بود:

- 1- مدت ده سال از 1341 تا 1351، تبدیل ابهام و شک و تردید به سؤال علمی و پیدا کردن زمینه‌های قابل بررسی و مطالعه در سه نظریه مکانیک کلاسیک، نسبیت و مکانیک کوانتوم برای یافتن پاسخ سؤال.
- 2- مدت پانزده سال از 1351 تا 1366 مطالعه و تفکر برای یافتن پاسخ سؤال

ظرف چند ماه چهار مقاله توصیفی نوشتم و برای برخی از دانشگاه‌ها و شورای عالی انقلاب فرهنگی ارسال کردم. در مقاله اول اصل تعمیم سرعت نور را از انرژی به ماده توضیح دادم و در مقالات بعدی با استفاده از مقاله اول برخی از پدیده‌های فیزیکی را توضیح دادم و در مقاله چهارم طبیعت فیزیکی جاذبه و طوفان‌های گرانشی را مطرح و بررسی کرده بودم. بدون توجه به نخستین مقاله، مطالب بیان شده در بقیه مقالات بی‌پایه بود. مخلص کلام این که سرانجام به فرموده شورای عالی انقلاب فرهنگی، نوشته‌هایم را که شامل چهار متن بود، به معاونت محترم پژوهشی وزارت فرهنگ و آموزش عالی تقدیم کردم (وزارت علوم، تحقیقات و فناوری فعلی، برای توضیحات بیشتر [1] را ملاحظه فرمایید).

در تاریخ 1367/7/6 نامه‌ای از معاونت محترم پژوهشی وزارت فرهنگ و آموزش عالی به امضای آقای شجاعی فرد دریافت کردم که برای انجمن ستاره شناسی ایران فرستاده بودند و تنها به آخرین نوشته من در مورد طبیعت فیزیکی جاذبه اشاره داشت که برای بررسی و اظهار نظر ارسال شده بود (پیوست 1). در نوشته مذکور مطالبی آمده بود که بدون توجه به مطالب قبلی مستدل نبود و پاسخ انجمن محترم ستاره شناسی نیز قابل پیش بینی بود. [1]

با رشد تورم و بالا رفتن هزینه زندگی، مجبور شدم بیشتر به دنبال تأمین هزینه زندگی باشم تا پژوهش و توسعه‌ی نظرانم. در سال 1381 طی نامه‌ای از جناب آقای محمد خاتمی ریاست محترم جمهوری وقت تقاضا کردم کارهای من مورد توجه و بررسی قرار گیرد. از طرف معاونت محترم پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تماس گرفتند که به دبیرخانه تحقیقات و فناوری مراجعه کنم. در جلسه‌ای که در تاریخ چهاردهم اردیبهشت‌ماه 1381 با جناب آقای امین منصور ریاست محترم دبیرخانه تحقیقات و فناوری داشتم، اظهار داشت که بنا بر فرموده جناب آقای دکتر رضا منصوری، معاونت محترم پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (همزمان ایشان رئیس انجمن فیزیک ایران نیز بود) هیئتی حداقل سه نفره از فیزیکدانان را برای داوری معرفی کنم تا در جلسه‌ای که در همانجا برای داوری تشکیل می‌شود شرکت کنند. طی نامه‌ای شش نفر از استادان محترم فیزیک از دانشگاه‌های مختلف کشور را معرفی کردم. سپس گفتند این هیئت را به انجمن فیزیک ایران برای داوری معرفی کنم، چنین کردم و متن کوتاهی در توضیح تعمیم سرعت نور از انرژی به ماده و یک جلد کتاب نظریه‌های علمی - رد یا تعمیم؟ را نیز ضمیمه کردم. در تاریخ یازدهم خرداد 1381 نامه‌ای از انجمن محترم فیزیک ایران به امضای آقای دکتر رضا منصوری دریافت داشتم که نوشته بود این نظریه بی‌ارزش است و نیاز به بررسی ندارد (پیوست 2). در صورت تمایل به داوری مبلغ پنج میلیون ریال به حساب واریز کنم تا یک نفر را برای داوری تعیین کنند. این سؤال پیش آمد که چرا نخست گفتند که هیئتی را معرفی کنم و بعد چنین اظهار کردند؟ [1]

در پاسخ ضمن تشکر اظهار داشتم که هر چند هیئت معرفی شده نیز از اعضای محترم انجمن فیزیک ایران هستند، با این حال حاضر مبلغ تعیین شده را به حساب واریز کنم مشروط بر آن که داوری در حضور هیئتی که قبلاً معرفی کرده‌ام انجام شود، که نپذیرفتند (پیوست 3). سخنرانی‌ها و نوشته‌های جناب آقای دکتر رضا منصوری نشان می‌دهد در بیست و پنج سال گذشته هیچ‌کس در ایران به اندازه ایشان از اهمیت پژوهش سخن نگفته است، کاش زمانی که پشت میز معاونت وزیر نشستند، میز از ایشان رنگ می‌گرفت، نه ایشان از میز.

آنگاه با اینترنت و قدرت اعجاب‌انگیز آن آشنا شدم. با استادان و دانشجویان خارجی ارتباط برقرار کردم و نظرات خود را مطرح کردم و بهر طریقی که می‌توانستم به بحث گذاشتم. در مجموع برخورد آنان بهتر از هم میهنان عزیز بود. در بحث‌ها و تبادل نظر با سئوالات و نظرهای مختلفی رو به‌رو شدم که در تکمیل و شیوه بهتر ارائه نظریه‌ام تأثیر عمیقی داشت.

حاصل بیش از پنجاه سال کار مداوم فکری، مطالعه و بحث، چند خط بیشتر نیست، اما به‌طور فشرده برخی از نتایج آن را در زیر فهرست می‌کنم:

- 1- تعمیم سرعت حد از انرژی به ماده، ارائه نظریه زیر کوانتوم انرژی و بررسی صورت نسبیتی قانون دوم نیوتن. [2]
- 2- استیون هاوکینگ، با استفاده از نسبیت عام، پس از کارهایی که روی سیاه چاله‌ها انجام داد، تکینگی را با حجم صفر و چگالی بی‌نهایت تعریف کرد. همزمان با کارهای ایشان، من در ایران در حال توسعه دادن نسبیت عام بودم و سرانجام با توجه به تقابل قانون دوم نیوتن و قانون جهانی گرانش، تعریف جدیدی از تکینگی ارائه کردم و نظر هاوکینگ در مورد حجم صفر و چگالی بی‌نهایت را رد کردم. [3]
- 3- در نود سالی که از ارائه معادله کیهان شناختی فریدمان می‌گذرد، نارسایی این معادله در توضیح دلیل انفجار بزرگ آشکار بود و تمام تلاش‌ها برای شناخت و توضیح قبل از بیگ بنگ بی‌نتیجه بود. تقریباً بیست سال بخشی از کارهای من به این مورد اختصاص داشت و سرانجام معادله فریدمان را بازنگری کردم و دلیل انفجار بزرگ را بیان کردم. [4]
- 4- از زمانی که جریان الکتریکی و ذرات باردار کشف شد تا کنون هیچ توضیحی در مورد این که ذرات باردار چگونه میدان الکتریکی تولید می‌کنند و ورودی این ماشین (ذره ی باردار) چیست که خروجی آن فوتون‌های مجازی (حامل نیروی الکترومغناطیسی) است، ارائه نشده است. برای نخستین بار مکانیسم تولید فوتون‌های مجازی را توضیح دادم. [5]
- 5- در مکانیک کوانتوم خلاء تهی نیست و طبق اصل عدم قطعیت، فضا انرژی الکترومغناطیسی تولید می‌کند. من بدون استفاده از اصل عدم قطعیت و با توجه به بررسی صورت نسبیتی قانون دوم نیوتن، مکانیسم تولید انرژی در خلاء را توضیح دادم. [6]

6- یکی از مباحث بسیار مهم در مکانیک کوانتوم، ذرات تبدالی (بوزون‌ها) است، ذراتی که نیروی‌های اساسی طبیعت (نیروی گرانش، نیروی الکترومغناطیسی، نیروی‌های هسته‌ای قوی و هسته‌ای ضعیف) را حمل می‌کنند. در مکانیک کوانتوم وجود این ذرات را پذیرفته‌اند، اما هیچ توضیحی در مورد نحوه‌ی تولید آن‌ها و مکانیسم کنش آن‌ها ارائه نشده است. برای نخستین بار مکانیسم تولید فرمیون‌ها و علت برد آن‌ها را توضیح داده‌ام. [6]

7- ماهیت زمان از دیرباز یکی از مقوله‌های مورد توجه و کنکاش اندیشمندان و فلاسفه بوده و هست. بازنگری در قوانین نیوتن و نسبیت نشان داد که در اندازه‌های زیر کوانتومی زمان وجود ندارد. بگونه‌ای که می‌توان گفت از نظر ذرات زیر کوانتومی، هیچ لحظه‌ای از پیدایش هستی (که جهان آشکار یکی از بی‌نهایت جهان‌های آن است) نمی‌گذرد [3 و 6].

موارد یاد شده، برخی از نتایج بازنگری قوانین نیوتن با توجه به مشترکات مکانیک کلاسیک، نسبیت و مکانیک کوانتوم است. با تمام مشکلات معمولی که همه با آن درگیر هستند، همراه با فشار طاقت فرسای اقتصادی، زیر فشار اهانت‌های غیر اخلاقی که مسبب آن معاونت محترم پژوهشی و انجمن محترم فیزیک ایران بودند، همه‌ی ناملازمات را با بردباری و امید تحمل کردم و همواره تلاش خود را در راستای رقابت سالم علمی بین ایران و سایر کشورها می‌دانستم و همین به من نیرو و امید می‌داد و کارهایم را تا اینجا پیش بردم. در هر صورت انقلاب‌های علمی و تغییر پارادیم‌های ذهنی اتفاق می‌افتند و هیچ‌کس نمی‌داند چه زمانی و از کجا و چگونه شروع می‌شود، کارها و نظرات من آغازی یک انقلاب علمی است، چه من باشم یا نباشم به پیش خواهد رفت. خردورزی، دوباره و باز هم دوباره آموختن ضرورت قرن بیست و یکم است. الوین تافلر می‌گوید: "بی‌سوادان قرن ۲۱ کسانی هستند که توان یادگرفتن، دست کشیدن از آموخته‌های قدیمی و دوباره یادگرفتن را ندارند".

واقعیت این است که کار اصلی پژوهش و توسعه‌ی علمی کشور، در کتابخانه‌ها، آزمایشگاه‌ها و عرصه‌های بحث و تبادل نظر انجام می‌شود. همچنین پژوهش علمی تنها رسیدن به نتایج مورد انتظار و اثبات بیشتر نظریه‌های موجود نیست، رسیدن به نتایج نادرست نیز بخشی از پژوهش است تا زوایای مبهم و امکان ناپذیر نظریه‌ها را نیز مشخص کند. در حالی که متأسفانه در ایران کم نیستند کسانی که نگاهشان به نظریه‌های موجود، با نگرش اعتقادی فاصله‌چندانی ندارد. باید باور داشت که هر نظریه‌ای دارای اعتبار نسبی نسبت به زمان خود است و هیچ نظریه‌ای پایان علم نیست.

در پایان انتظار دارم مقرر فرمایید وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری مطالب مذکور در این نامه را بررسی کرده، در صورتی که حق با من بود، روشی را در آن وزارت خانه محترم اتخاذ و پایه‌ریزی کنند تا در دانشگاه‌ها، انجمن‌های علمی، کلاس‌های درس، رسانه‌های علم‌محور و کنفرانس‌های علمی، جو حاکم بحث و تبادل نظر باشد. در یک جمله، امیدوارم حضرت‌عالی بعنوان رئیس‌جمهور کشور، در مدتی که در کاخ ریاست جمهوری تشریف دارید، دارای چنان عملکردی باشید که میزتان، از شما رنگ منزلتی متناسب با تمدن این سرزمین بگیرد.

با تشکر
حسین جوادی

Email: javadi_hosseini@hotmail.com

Tel:

شماره مرسوله پستی برای ریاست جمهوری 20181000012201141518
رونوشت:

مقام محترم وزیر علوم، تحقیقات و فناوری

شماره مرسوله پستی 20181000012201141623

معاونت محترم پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
شماره مرسوله پستی 20181000012201141832
ریاست محترم انجمن فیزیک ایران
شماره مرسوله پستی 20181000012201141727

[1] مرز بین ایمان و تجربه

<http://cph-theory.persianguig.com/Nameh-esfand92.pdf>

<http://gsjournal.net/Science-Journals/Essays/View/5351>

[2] New Discoveries and the Necessity of Reconsidering the Perspectives on Newton's Second Law,
<http://article.sapub.org/10.5923.j.jnpp.20120203.02.html>

[3] Definition of Singularity due to Newton's Second Law Counteracting Gravity

<http://www.sjournals.com/index.php/SJPAS/article/view/602/pdf>

[4] Reviewing Friedmann Equation and Inflation Theory by Sub Quantum Energy

<http://gsjournal.net/Science-Journals/Essays/View/5534>

[5] Sub quantum space and interactions properties from photon structure to fermions and bosons

<http://sjournals.com/index.php/SJPAS/article/view/678>

[6] Reconsidering relativistic Newton's second law and its results

<http://gsjournal.net/Science-Journals/Essays/View/5518>

پیوست یک

بسمه تعالی

جناب آقای حسین جوادی

با احترام، نظریه‌های علمی - رد یا تمهیم؟ برای بررسی در انجمن فیزیک ایران دریافت شد. این نظریه بی‌ارزش است و احتیاج به داوری ندارد.

در صورت تمایل به تشکیل جلسه داوری، خواهشمند است به علت محدودیت وقت داوران، مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰ ریال به عنوان پیش پرداخت داوری ابتدا به حساب انجمن فیزیک ایران به حساب شماره ۲۳۳۲/۹۲ بانک صادرات، تهران، خیابان سهروردی جنوبی شعبه ۱۱۰۱ واریز فرمائید. سپس داوران انتخابی انجمن فیزیک جلسه داوری را تشکیل خواهند داد.

رضا منصوری
رئیس انجمن فیزیک ایران

پیوست سه

به نام خدا

۱۳۸۱/۳/۱۶

جناب آقای دکتر رضا منصوری
ریاست محترم انجمن فیزیک ایران

بازگشت به نامه شماره ۸۱-۱۸۳ مورخ ۱۳۸۱/۳/۱۱

با سلام:

احتراماً از پاسخ آن انجمن محترم به نامه مورخ ۱۳۸۱/۲/۳۰ اینجانب کمال تشکر را دارم و آرزوی توفیقات الهی در جهت خدمتگزاری به جامعه برای حضرتعالی، اعضاء و کارکنان انجمن محترم فیزیک را دارم.

نامه فوق موجب امیدواری اینجانب شد که پس ۱۵ سال پیگیری از طریق شورای عالی انقلاب فرهنگی، مقامات بلندپایه مملکتی، وزارت علوم، سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی کشور، آن انجمن محترم به داوری اظهار تمایل فرمودند، مشروط بر آن که هزینه داوری توسط اینجانب تأمین گردد.

به استحضار حضرتعالی میرسانم اینجانب برای پرداخت هزینه داوری آمادگی کامل دارم و در عین حال تقاضایم جلسه داوری که به انتخاب انجمن محترم فیزیک تشکیل می‌شود با حضور اینجانب و داورانی تشکیل گردد که قبلاً طی نامه‌ی مورخ ۱۳۸۱/۲/۲۱ به دبیرخانه محترم شورای تحقیقات و فناوری معرفی کرده‌ام و اکثراً از اعضاء انجمن محترم فیزیک می‌باشند.

قبلاً از همکاری و اظهار لطف آن انجمن محترم سپاسگزارم.

با تقدیم احترام - حسین جوادی

رونوشت: ریاست محترم دبیرخانه شورای تحقیقات و فناوری

پیوست چهار - قبض پستی
رسید مرسولات انبوه سفارشی

ردیف	شماره مرسوله	فرستنده	گیرنده
۱	۲۰۱۸۱۰۰۰۰۱۲۳۰۱۱۴۱۵۱۸	جوادی	ریاست جمهوری
۲	۲۰۱۸۱۰۰۰۰۱۲۳۰۱۱۴۱۶۲۳	جوادی	علوم
۳	۲۰۱۸۱۰۰۰۰۱۲۳۰۱۱۴۱۷۲۷	جوادی	فیزیک
۴	۲۰۱۸۱۰۰۰۰۱۲۳۰۱۱۴۱۸۳۳	جوادی	بزوهش
	جمع		